

Úmluva č. 26 o zavedení metod stanovení minimálních mezd

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

kteřá byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 30. května 1928 na svém jedenáctém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se způsobů stanovení minimálních mezd, jež jsou prvním bodem jednacího pořadu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 16. června 1928 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o metodách stanovení minimálních mezd, 1928, aby ji členské státy Mezinárodní organizace práce ratifikovaly podle ustanovení ústavy Mezinárodní organizace práce:

Článek 1

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že zavede nebo bude zachovávat metody umožňující stanovení minimální sazby mezd pro pracovníky zaměstnané v některých živnostech nebo odvětvích živností (a zejména

v živnostech domácích), kde neexistuje účinný systém pro stanovení mezd kolektivními smlouvami nebo jinak a v nichž jsou mzdy mimořádně nízké.

2. Pro účely této úmluvy slovo "živnosti" zahrnuje živnosti výrobní a obchod.

Článek 2

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, má právo rozhodnout po projednání s organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jestliže takové organizace pro dotčenou živnost nebo pro dotčené odvětví živnosti existují, na které živnosti nebo na která odvětví živnosti a zejména na které domácí živnosti nebo na která odvětví těchto živností se budou vztahovat metody stanovení minimálních mezd, zmíněné v článku 1.

Článek 3

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, má právo určit povahu a formu metod stanovení minimálních mezd jakož i způsoby jejich provádění.

2. Avšak

a) nežli se budou metody stanovení minimálních mezd vztahovat na určitou živnost nebo na určité odvětví činnosti, budou projednány se zástupci zúčastněných zaměstnavatelů a pracovníků včetně zástupců jejich příslušných organizací, jestliže takové organizace existují,

jakož i se všemi osobami, zvláště pro to kvalifikovanými svým povoláním nebo funkcí, na něž příslušný úřad bude pokládat za vhodné se obrátit;

b) zúčastnění zaměstnavatelé a pracovníci se mají účastnit provádění metod stanovení minimálních mezd ve formě a v míře, jež mohou být určeny vnitrostátním zákonodárstvím, avšak vždy ve stejném počtu a za stejných podmínek;

c) minimální sazby mezd, které budou stanoveny, budou závazné pro zúčastněné zaměstnavatele a pracovníky takže nebudou moci jimi být sníženy ani individuální dohodou ani - kromě všeobecného nebo zvláštního povolení příslušného úřadu - kolektivní smlouvou.

Článek 4

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, bude pomocí kontroly a sankcí činit opatření, aby zúčastnění zaměstnavatelé a pracovníci znali platné minimální sazby mezd a aby vyplácené mzdy nebyly nižší nežli minimální sazby, jichž se má použít.

2. Každý pracovník, na něž se vztahují minimální sazby a který obdržel mzdu nižší nežli činí tyto sazby, má právo na to, aby ve lhůtě, kterou může určit vnitrostátní zákonodárství, vymáhal soudní nebo jinou zákonnou cestou částku, která mu má být ještě zaplacená.

Článek 5

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, podá každého roku Mezinárodnímu úřadu práce všeobecnou zprávu, ve které uvede seznam živností nebo odvětví živností, v nichž byly použity metody stanovení minimálních mezd, a sdělí podmínky, za nichž se tyto metody prováděly, jakož i jejich výsledky. Tato zpráva bude zahrnovat stručné údaje o přibližném počtu pracovníků podrobených této úpravě, o stanovených sazbách minimálních mezd a o ostatních nejdůležitějších opatřeních týkajících se minimálních mezd, pokud taková opatření existují.

Článek 6

Formální ratifikace této úmluvy budou za podmínek stanovených v ústavě Mezinárodní organizace práce oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 7

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 8

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další pětileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí pětiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 10

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 11

Francouzské a anglické znění této úmluvy mají stejnou platnost.